

Nr 50.

Af herrar **Molin** i Dombäcksmark och **Lundgren** i Björna, om
ändrad lydelse af 3 §, 1 mom. i lagen om rätt till fiske.

Lagen den 27 juni 1896 om rätt till fiske under 17 kap. Byggningsbalken § 3 mom. 1, lyder: »I Norrbottens, Västerbottens, Väster-norrlands och Gäfleborgs län må å ställen, där sådant af ålder varit vanligt, strömmingsfiske med rörlig redskap idkas af hvarje svensk under-såte äfven vid annans strand, så framt den består af skogsmark eller sten och ej af åker eller äng; dock vare vid notfiske strandägaren, där han i fisket deltagar, berättigad till första notdräkten hvarje måndag eller onsdag».

I detta moment förekommer enligt vår mening åtskilliga till formen tånjbara, otydliga och öfverflödiga uttryck, som visat sig skada dem, som idka strömmingsfiske efter den norrländska kusten. Uttrycket »å ställen, där sådant af ålder varit vanligt» synes oss alldeles öfverflödigt, i synnerhet som fri rätt till strömmingsfiske af ålder varit regel efter ifrågavarande kust, då däremot inskränkningar i denna rätt varit enstaka undantag.

Utan risk kunde uttrycket helt borttagas, så mycket mer som § 12 i samma lag tillförsäkrar de få undantagsbestämmelser, som tilläfventyrs ännu finnas, bestående rätt.

Uttrycket »rörlig redskap» har gifvit upphof till olika tolkningar och rättstvister mellan fiskare och strandägare. De senare hafva gjort gällande, att med »rörlig redskap» endast skulle menas not, ej de numera vanligast förekommande skötarna. Och domstolarna hafva, enligt hvad vi erfarit, godkänt denna tolkning.

Redan af momentets nuvarande lydelse synes oss framgå, att begreppet »rörlig redskap» ej kan vara liktydigt med endast not. Fastmer synes oss, att redskapet not endast är en del af begreppet »rörlig

redskap», som sålunda jämväl skulle kunna omfatta strömmingsskötarna. Huru dessa skötar, som ligga ute högst öfver natten och sedan upp- tagas, kunna räknas såsom fast redskap är oss ofattligt.

Den i slutet af momentet gjorda bestämmelsen, att vid notfiske strandägaren, där han deltagar i fisket, äger rätt till första notdräkten hvarje måndag och onsdag innebär tydligen, att afståendet af notdräk- terna i fråga skall utgöra ersättning för beträdandet af strandägarens mark, enär fiske med not icke kan ske utan att de fiskande beträda stranden. Vid fiske med skötar behöfva de fiskande icke beträda stranden.

Då enligt vårt förmenande det aldrig varit lagstiftningens mening, att rätten i fråga om strömmingsfiske skulle blifva kringskuren så, som den på senare tiden blifvit, få vi i enlighet med en talrik norrländsk fiskarebefolknings önskan motionera,

att Riksdagen för sin del beslutar följande ändrade lydelse af Byggningsbalkens 17 kap. 3 § mom. 1:

»I Norrbottens, Västerbottens, Västernorrlands och Gäfneborgs län må strömmingsfiske idkas af hvarje svensk medborgare äfven vid annans strand, så framt den består af skogsmark eller sten och ej af åker eller äng; dock vare vid notfiske strandägaren, där han i fisket deltagar, berättigad till första notdräkten hvarje måndag och onsdag».

Stockholm den 22 januari 1912.

Emil Molin
Dombäcksmark.

G. F. Lundgren
Björna.
